

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 101/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 09 lutego 2021 r. o sygn. akt III Ko 323/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegającego na błędnym przyjęciu, że D. K. składając w dniu 12 czerwca 2020 r. wniosek o zasądzenie zadośćuczynienia, złożył go w terminie określonym w art. 555 k.p.k., albowiem wyrok Sądu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 maja 2018 r., sygn. akt III K 298/16 uniewinniający wyżej wymienionego od zarzucanych mu czynów uprawomocnił się w dniu 13 czerwca 2019 r., podczas gdy wyrok ten uprawomocnił się po upływie 14 dni od daty doręczenia prokuratorowi jego odpisu wraz z uzasadnieniem, tj. w dniu 26 września 2018 r., a tym samym został złożony po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, tj. po upływie terminu o jakim mowa w art. 555 k.p.k.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ze względu na znaczenie zarzutu przedawnienia roszczenia dla sprawy o zadośćuczynienie, tj. o cywilnoprawne roszczenie analizowane w procedurze karnej,</p>			

należy się do niego odnieść w pierwszej kolejności i od razu wskazać, że całkowicie bezzasadnie prokurator forsuje ten zarzut od początku postępowania.

Obszernie analizując kwestię terminu uprawomocnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 maja 2018 r. o sygn. akt III K 298/16, prokurator dochodzi do zupełnie niezasadnego wniosku, że bez względu na termin ustalenia, czy jedyny podmiot, który wniósł apelację posiadał wówczas status strony, prawomocność orzeczenia następuje z dniem, gdy upłynie termin do zaskarżenia wyroku przez ostatni rzeczywiście uprawniony do zaskarżenia wyroku podmiot (w niniejszej sprawie był to prokurator).

W literaturze prawomocność jest najczęściej przedstawiana jako instytucja dwuczłonowa - w postaci prawomocności

materialnej i formalnej. Nie jest to jednak podział prawomocności na dwie klasy, gdyż prawomocność materialna jest po prostu skutkiem prawomocności formalnej. Skutek ten polega na zakazie ponownego rozpatrywania tego, co jest już przedmiotem formalnie prawomocnego rozstrzygnięcia. Prawomocność formalna jest definiowana jako nieodwołalność decyzji, która obejmuje także pojęcie niezaskarżalności. Pogląd uznający za kryterium prawomocności orzeczenia jego niezaskarżalność, a nie nieodwoływalność, jest szeroko reprezentowany w polskiej nauce procesu karnego (M. Rogalski, Prawomocność orzeczenia [w:] System Prawa Karnego Procesowego. Tom IV. Dopuszczalność procesu, red. P. Hofmański, M. Jeż-Ludwichowska, A. Lach, Warszawa 2015, SIP LEX i przywołana tam

literatura), a także w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. wyrok SN z 7 stycznia 1951 r., K 28/50, NP 1951, nr 7-8, s. 81; uchwała składu 7 sędziów SN z 30 września 1970 r., VI KZP 35/70, OSNKW 1970, nr 12, poz. 156; uchwała składu 7 sędziów SN z 29 października 1971 r., VI KZP 105/70, OSNKW 1972, nr 2, poz. 21; wyrok SN z 27 czerwca 1973 r., II KR 131/73, OSNPG 1974, nr 1, poz. 12, Lex Polonica nr 412682; wyrok SN z 4 marca 1977 r., I KR 5/77, OSNKW 1977, nr 12, poz. 140). Orzeczenie prawomocne formalnie stanowi "ostatnie słowo" w procesie, który w przedmiocie tego orzeczenia nie może być kontynuowany (A. Kaftal: Prawomocność wyroków sądowych w prawie karnym procesowym, Warszawa 1966, s. 24). Prawomocność materialna jest konsekwencją prawomocności formalnej działającą „na zewnątrz” - w stosunku do innych ewentualnych procesów, których

przewodzić nie
pozwala.

Orzeczenie uzyskuje
przymiot
prawomocności z
chwilą wydania, gdy
ustawa uznaje je
za niezaskarżalne,
a jeśli przysługuje
od niego środek
odwoławczy - z
bezsuktecznym
upływem terminu
zaskarżenia. Jak
zasadnie podnosi
Sąd Najwyższy w
postanowieniu z
8 grudnia 2003
r., o sygn. akt
V KK 259/03
(OSNKW 2004, nr
1, poz. 11), jeśli
w ustawowo
określonym
terminie wpłynie
środek odwoławczy
od zaskarżalnego
orzeczenia, wówczas
postępowanie w
sprawie musi być
kontynuowane do
chwili wydania
prawomocnego
orzeczenia w
następstwie złożenia
tego środka. W
pierwszej kolejności
sprowadza się ono
do kontroli
formalnych
warunków
skuteczności
wniesienia środka
odwoławczego z
punktu widzenia
kryteriów
określonych w art.
429 § 1 k.p.k., a więc
także - legitymacji

procesowej osoby,
która złożyła ten
środek.

Postanowienie
organu
odwoławczego o
pozostawieniu
środka bez
rozpoznania,
podjęte w trybie
art. 430 § 1 k.p.k.
(a takie zostało
wydane przez Sąd
Apelacyjny w
niniejszej sprawie),
jako podlegające
zaskarżeniu musi
się uprawomocnić,
jeśli ma oznaczać
definitywne
zakończenie
postępowania
karnego. Nie ma
żadnych podstaw by
przyjąć, że w razie
nierozpoznania
środka
odwoławczego z
powodu braku
legitymacji
procesowej po
stronie skarżącego,
czynności procesowe
podjęte w rezultacie
złożenia apelacji
nie mają znaczenia
dla ustalenia daty
prawomocności
orzeczenia. Także
bowiem
nieskuteczne
formalnie, ale
dokonane w
terminie
ustawowym,
zaskarżenie
nieprawomocnego
orzeczenia wymaga
uruchomienia
procedury

przewidzianej w art. 429 § 1 k.p.k., i dopiero doprowadzenie jej do końca może stworzyć sytuację, w której nie będzie możliwe kontynuowanie postępowania w sprawie. Zbieżny z tym pogląd wyrażał Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 10 kwietnia 1975 r., II KRN 4/75 (niepubl.) i z dnia 10 lutego 1982 r., V KRN 266/82 (Probl. Praw. 1982, nr 7, s. 75-77), co spotkało się z aprobatą w piśmiennictwie (W. Grzeszczyk: Kasacja w sprawach karnych, Warszawa 2001, s. 45, T. Grzegorzczak [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Artykuły 1-467. Komentarz, Warszawa 2014, art. 429, art. 430).

W związku z powyższym za całkowicie uzasadnione należy uznać zarówno przekonanie wnioskodawcy o wniesieniu powództwa w terminie, jak i jasną, przekonującą argumentację Sądu

I instancji w tej kwestii.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Ponieważ w sprawie nie doszło do przedawnienia roszczenia, wniosek o modyfikację orzeczenia nie mógł zostać uwzględniony, zaś przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie znajduje uzasadnienia, gdyż nie ujawniły się przesłanki z art. 439 § 1 k.p.k. czy art. 454 k.p.k. ani nie ma żadnych kwestii wymagających przeprowadzenia od nowa przewodu sądowego.		

<p>3.2.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że zastosowanie wobec D. K. postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt V Kp 983/15 tymczasowe aresztowanie było niewątpliwie niesłuszne, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez D. K. zarzucanych mu przestępstw, a za zastosowaniem środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania przemawiała obawa mactwa ze strony wyżej wymienionego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Choć prokurator starając się przekonać, iż tymczasowe aresztowanie D. K. nie było niewątpliwie niesłuszne przytoczyła obszernie przykłady z orzecznictwa w tej kwestii, to nie można podzielić jej stanowiska. Duże prawdopodobieństwo popełniania zarzucanych przestępstw zostało w sposób oczywisty obalone wyrokiem uniewinniającym. Jednocześnie, w toku postępowania w przedmiocie odszkodowania (ani w sprawie III K 298/16) prokurator nie przedstawił żadnych argumentów potwierdzających, że faktycznie zagrożenie mactwem ze strony wnioskodawcy istniało, tym bardziej, że (jak wynika z materiałów prasowych przedstawionych przez pełnomocnika wnioskodawcy - k. 228) prokuratura deklarowała wówczas, że zatrzymania nie wynikały z kalendarza

wyborczego, a z
dążenia do nie
utrudniania
wówczas
podejrzany i
dlatego odbyły się
dopiero na jesieni.
Skoro oskarżyciel
mógł pozwolić sobie
na opóźnienie
zatrzymań od lata do
połowy października
to niewątpliwie nie
obawiał się wpływu
m.in. wnioskodawcy
na inne osoby
występujące w
sprawie.

Fakt, iż twierdzenia
w tym zakresie
zawarte we wniosku
o zastosowanie
tymczasowego
aresztowania
przekonały Sąd
stosujący ten środek
nie może być
dowodem
wzmacniającym
takie stanowisko,
bowiem to właśnie
ta decyzja Sądu
Rejonowego
Szczecin-Centrum
jest przedmiotem
osądu w niniejszej
sprawie. Choć
prokurator się z
nią zgadza, to
argumenty zebrane
w aktach niniejszej
sprawy wskazują,
że była ona
niewątpliwie
niesłuszna. Zresztą,
wbrew stanowisku
skarżącej,
potwierdza to
przywołane w

apelacji szybkie
wycofanie się organu
prowadzącego
postępowanie
przygotowawcze ze
stosowania
tymczasowego
aresztowania.

Zamiast
wnioskowanego
okresu 2 miesięcy,
wystarczyło
prokuratorowi 10
dni na
przeprowadzenie
potrzebnych
czynności i zmianę
zdania co do
konieczności
izolowania (a więc i
zagrożenia
matactwem) D.
K.. Choćby z
tego powodu należy
uznać, że izolacja
była niewątpliwie
niesłuszna, co
jedynie potwierdził
wyrok
uniewinniający
wszystkich
podejrzanych
niemal 3 lata
później.

Za zupełnie
oderwane od treści
zeznań
wnioskodawcy
(których
wiarygodności
prokurator nie
podważa) trzeba zaś
uznać twierdzenie,
iż jego tymczasowe
aresztowanie nie
spowodowało
dolegliwości,
których
wnioskodawca nie

powinien ponieść. Jeśli D. K. poważnie stracił na wadze i zaczęły wypadać mu włosy, a jego zatrzymanie zakłóciło prowadzone przez niego normalne, spokojne życie rodzinne i zawodowe i spowodowało obawy o kondycję swojej najbliższej rodziny, a w szczególności o stan zdrowia żony, to niewątpliwie były to dolegliwości, których wobec ostatecznego uniewinnienia wnioskodawca nie powinien był ponieść. W związku z tym, zarzut nie mógł być uznany za zasadny.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny.		
Ponieważ Sąd Okręgowy zasadnie uznał, że tymczasowe aresztowanie wnioskodawcy było niewątpliwie niesłuszne, ani wniosek o modyfikację orzeczenia ani o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania nie znajduje uzasadnienia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

<p>Całość wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 30 października 2020 r. o sygn. akt III Ko 324/20</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Żaden z podniesionych zarzutów nie podważył zasadności ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy i adekwatności kwoty przyznanej wnioskodawcy jak zadośćuczynienie za oczywiście niesłuszne tymczasowe aresztowanie. Wyrok należało więc utrzymać w mocy.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Wobec złożenia stosownego wniosku przez pełnomocnika wnioskodawcy z wyboru, na podstawie art. 554 § 4 k.p.k. zasadne było przyznanie wnioskodawcy uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika, według norm przepisanych, tj. § 11 ust. 6 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.	
III.	Jednocześnie, mając na uwadze że	

	zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k., postępowanie w przedmiocie zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie jest wolne od kosztów sądowych, jako podmiot zobowiązany do ich poniesienia wskazać należało Skarb Państwa.
7. PODPIS	
SSA Małgorzata Jankowska SSA Janusz Jaromin SSA Piotr Brodniak	

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana